

بهبود الگوریتم‌های درهم‌ساز خانواده MDX به کمک کدهای خطی اصلاح خطا

نصور باقری

مجید نادری

آزمایشگاه رمز و سیستم‌های امن، دانشگاه علم و صنعت ایران

دانشکده مهندسی برق، دانشگاه علم و صنعت ایران

n_bagheri@iust.ac.ir

m_naderi@iust.ac.ir

چکیده: در این مقاله یک روش برای بهبود پایداری توابع درهم‌ساز در مقابل حملات تلاقی ارائه می‌شود. در اینجا روشی برای بسط پیام ارائه میشود که در صورت به‌کارگیری آن در ساختار الگوریتم‌های درهم‌ساز گروه MDX، این الگوریتم‌ها در مقابل حملاتی که تا به امروز برای آنها ارائه شده است با حاشیه امنیت بالایی ایمن می‌شوند. در این روش از یک کد انتقال خطی مناسب برای بسط پیام استفاده می‌شود. با توجه به اینکه اساس کار تمامی حملات معرفی شده برای توابع درهم‌ساز بر کنترل میزان اختلاف موجود بین دو متن مختلف که منجر به تلاقی می‌شوند است، نشان داده می‌شود که در صورت استفاده از یک بردار کد با وزن مناسب می‌توان این الگوریتم‌ها را در مقابل حملات معرفی شده برای توابع فشرده‌ساز ایمن کرد.

واژه‌های کلیدی: کدهای اصلاح خطا، بسط پیام، توابع درهم‌ساز، تابع فشرده‌ساز، حمله تلاقی، خانواده MDX.

۱. مقدمه

ضعفها در نسخه‌های بعدی این الگوریتم مد نظر قرار گرفته‌اند. با این وجود حملاتی که اخیراً به این توابع اعمال شده است، امنیت آنها را با تهدید جدی روبرو کرده است و به همین دلیل توجه جامعه جهانی به این بخش از علم رمزنگاری بیش از پیش معطوف شده است.

به دنبال حملات جدید معرفی شده برای گروه MDX تلاشهایی برای جایگزینی این توابع صورت گرفته است و الگوریتم‌های جدیدی نیز معرفی شده است. اگر چه در ساختار این الگوریتم‌ها سعی شده است که ضعفهای موجود در گروه MDX برطرف شود، ولی تحلیل‌های انجام شده بر روی این توابع جدید نیز مؤید وجود ضعف‌های اساسی در طراحی آنها می‌باشد.

یکی از توابع پایه مورد استفاده در رمزنگاری تابع درهم‌ساز است. تابع درهم‌ساز تابعی است که یک پیام با طول تصادفی را بعنوان ورودی دریافت کند و یک نتیجه درهم‌سازی با طول ثابت از آن تولید کند. در یک تابع درهم‌ساز شرط لازم برای اینکه خروجی آن بتواند یک اثر منحصربفرد از پیام ارائه کند این است که پیدا کردن زوجهای دارای تلاقی، بعنوان نمونه پیامهایی که به یک خروجی یکسان نگاشت شوند، عملی نباشد. معروفترین و پرکاربردترین توابع درهم‌ساز یک گروه خاص از توابع درهم‌ساز موسوم به خانواده MDX هستند. ضعفهای اساسی برای نسخه اولیه این الگوریتم پیدا شدند ولی این

۳. کدهای اصلاح خطا

کدهای اصلاح خطا وسیله‌ای برای یافتن و اصلاح خطاهای حادث شده در بیت‌های داده در اثر انتقال از طریق یک کانال مخبراتی می‌باشند. از طرفی دیگر، رمز نگاری این امکان را فراهم کند که پیام، به جر برای گیرنده مجاز، غیر قابل خواندن باقی بماند. با این حال کدهای اصلاح خطا به دلیل مشخصه انتشار مناسبی که می‌توانند فراهم کنند در ساختار سیستمهای رمزنگاری قطعه‌ای استفاده فراوانی دارند. یک گروه جالب از این کدها که یک نگاشت خطی است کدهای با حداکثر فاصله جداسازی یا کدهای MDS^1 می‌باشند [۲]. از این کدها در ساختار الگوریتمهای رمز قطعه‌ای نظیر $SHARK$ [۳] و AES [۴] استفاده شده است. این گروه از نگاشتهای خطی دارای این مزیت هستند که تعداد جعبه‌های جانشینی که در هر دور از یک تقریب خطی و یا در هر دو دور مشخصه تفاضلی درگیر می‌شوند برابر با $M+1$ است، که این از نظر تئوری حداکثر مقدار ممکن است. در این مقاله سعی می‌شود از این مشخصه کدهای اصلاح خطا برای بهبود توابع درهم ساز استفاده شود. در واقع در اینجا نیز سعی می‌شود با به‌کارگیری این مشخصه مناسب کدهای اصلاح خطا تعداد مراحل از تابع فشرده ساز که در هر حمله تلاقی درگیر می‌شوند حداکثر شده و از این راه امکان رسیدن به تلاقی در تابع درهم‌ساز به حداقل برسد. در ادامه یکسری تعاریف مرتبط با موضوع کدهای خطی را بیان می‌کنیم. برای اطلاعات بیشتر، می‌توان به مراجع مناسبی که در این زمینه موجود هستند مراجعه کرد [۲].

فاصله همینگ بین دو بردار v و u از یک فضای برداری n بعدی $GF(2^p)^n$ عبارت است از تعداد درایه‌هایی که u و v برابر نیستند. به همین ترتیب وزن همینگ $W_H(a)$ مربوط به یک عضو $a \in GF(2^p)^n$ عبارت است از فاصله همینگ بین این عضو و بردار صفر متعلق به $GF(2^p)^n$ که متناظر با اعضای غیر صفر a است.

باشد. به‌عنوان نمونه‌ای از توابع جدید می‌توان از الگوریتم $FORK-256$ نام برد [۱].

اساس تمامی حملات موفقیت آمیزی که برای این توابع درهم ساز ارائه شده است، کنترل تفاضل ورودی به مراحل مختلف تابع فشرده ساز آنها از طریق کنترل متن ورودی است. تابع بسط پیام در این گروه از کارایی لازم برخوردار نیست و به همین دلیل حمله گر قادر است از قدرت بالایی در اعمال تفاضل ورودی مورد نظر به هر دور از تابع فشرده ساز برخوردار باشد. در این مقاله سعی می‌شود با استفاده از مشخصه کدهای اصلاح خطا راه کاری برای بهبود عملکرد این الگوریتمها و افزایش حاشیه امنیت آنها در مقابل حملات معرفی شده ارائه گردد.

در ادامه این مقاله در بخش ۲ ساختار کلی توابع درهم ساز گروه MDx بررسی می‌شود. در بخش ۳ مشخصات کدهای اصلاح خطا با ویژگی مورد نظر مورد بررسی قرار می‌گیرند. در بخش ۴ تأثیر به‌کارگیری کدهای اصلاح خطا در بهبود امنیت توابع درهم ساز مورد نظر مورد بررسی قرار می‌گیرد. در بخش ۵ نیز نتیجه گیری و جمع بندی ارائه می‌شود.

۲. بررسی مشخصات توابع درهم‌ساز گروه MDx

توابع درهم‌ساز گروه MDx جزو ساختارهای تکرار شونده هستند. این به این معنی است که درهم‌سازی مبتنی بر تکرار یک تابع فشرده‌ساز است که در هر مرحله، یک قطعه از پیام و یک متغیر زنجیره را بعنوان ورودی دریافت می‌کند و یک متغیر زنجیره‌ای برای تکرار بعدی بعنوان خروجی تولید می‌کند. در این سیستم یک مقدار اولیه برای استفاده بعنوان اولین مقدار زنجیره ارائه می‌شود و پیام نیز قبل از اینکه وارد فرایند شود مورد عملیات پیش پردازش قرار می‌گیرد و بعضی مقادیر در آن لایه گذاری می‌شوند و به قطعاتی با طول مساوی (b) تقسیم می‌شود.

¹ Maximum Distance Separable

تواند تأثیر زیادی بر پایداری الگوریتم داشته باشد. بسته به مقدار d ، تعداد کلمات پیام بسط یافته که وارد زیر مراحل پردازش تابع فشرده ساز می شوند و برای دو قطعه پیام متفاوت با هم تفاوت خواهند داشت، تغییر می کند. با توجه به اینکه هدف ما این است که در صورت تغییر یک بیت از پیام ورودی تقریباً ۵۰٪ از بیت‌های پیام وارد شونده به مرحله فشرده‌سازی تغییر پیدا کند بنابراین d را برابر با $em/2$ در نظر می گیریم. با توجه به ساختار الگوریتم‌های گروه MDx امکان رسیدن به چنین مشخصه‌ای وجود دارد زیرا با توجه به جدول ۱ تابع EP مربوط به تمامی این الگوریتم‌ها برای این مقدار از d ، در شرط سینگلتن صدق می کنند. در صورتی که d برابر با $em/2$ در نظر گرفته شود و احتمال تغییر هر بیت از کلمه کد در اثر تغییر کلمه پیام را یکسان در نظر بگیریم، در این صورت برای دو قطعه پیام متفاوت، هر کلمه از پیام بسط یافته با احتمالی برابر با $(1 - 2^{-32})$ یکسان نخواهند بود، و با احتمالی برابر با ۱ حداقل ۵۰٪ کلمات دو پیام بسط یافته متفاوت هستند. جدول ۱ طول قطعه پیام ورودی به تابع فشرده ساز و پیام بسط یافته متناظر با آن.

الگوریتم	طول قطعه پیام	طول پیام بسط یافته
MD4	۵۱۲	۱۵۳۶
MD5	۵۱۲	۲۰۴۸
HAVAL	۱۰۲۴	۵۱۲۰
RIPEMD	۵۱۲	۱۵۳۶
RIPEMD-128	۵۱۲	۲۰۴۸
RIPEMD-160	۵۱۲	۲۵۶۰
SHA	۵۱۲	۲۵۶۰
SHA-1	۵۱۲	۲۵۶۰

اگر حملات معرفی شده برای توابع درهم‌ساز را در قالب دو گروه زیر دسته بندی کنیم:

۱. حملات معرفی شده برای ساختار درهم سازی، مانند حمله ژو^۳.
۲. حملات معرفی شده برای تابع فشرده ساز به کاررفته در ساختار درهم سازی، مانند حمله وانگ^۴.

یک کد خطی $[n, k, d]$ بر روی $GF(2^p)^n$ یک زیر فضای k بعدی از فضای برداری $GF(2^p)^n$ است که فاصله همینگ هر دو زیر بردار مجزای آن حداقل d است و d بزرگترین عددی است که این ویژگی را دارد.

ماتریس مولد G متعلق به کد خطی $[n, k, d]$ یک ماتریس $k \times n$ است که سطرهای آن تشکیل یک پایه برای کد C می دهد. در حالت استاندارد ماتریس مولد G یک ماتریس به فرم $G = [I_{k \times k}, A_{k \times (n-k)}]$ است، که در اینجا $I_{k \times k}$ یک ماتریس یکانی به بعد k است. در جایی که ابعاد ماتریس مولد روشن باشند، برای سادگی آن را به فرم $G = [IA]$ می نویسیم.

کدهای خطی $[n, k, d]$ از محدودیت سینگلتن^۲ تبعیت می کنند که می توان آن را به این صورت نوشت:

$$d \leq n - k + 1$$

۴. بررسی کارایی به کارگیری کدهای اصلاح

خطا در بهبود امنیت توابع درهم ساز

یکی از بخشهای اصلی که در ساختار تمامی توابع درهم‌ساز خانواده MDx لحاظ شده است، فرایند گسترش پیام است. دلیل این امر از آنجا ناشی می شود که همواره طول پیام به کار رفته در مراحل میانی تابع فشرده ساز طولانی‌تر از طول قطعه پیام وارد شونده به یک تابع فشرده ساز است. جدول ۱ طول قطعه پیام وارد شونده به هر تابع درهم ساز و نیز طول پیام بسط یافته متناظر با آن را نمایش می دهد. بنابر این می توان تابع بسط پیام را بصورت یک تابع $EM : M \rightarrow EP$ ، که در اینجا EP تابع بسط پیام، $M = \{0,1\}^m$ همان قطعه پیام وارد شونده به تابع فشرده ساز با طول m و $EM = \{0,1\}^{em}$ پیام بسط یافته با طول em است. در توابع درهم‌ساز گروه MDx همواره $m < em$ است. پس می توان از یک کد خطی با مشخصه $[em, n, d]$ برای بسط پیام استفاده کرد. در اینجا n و em کاملاً مشخص هستند و جزو مشخصات الگوریتم هستند. مقدار d می

³ Joux

⁴ Wang

² Singleton

است. در این حمله روند حل معادلات تفاضلات تسهیل شده است.

می توان حملات مشابهی پیدا کرد که اختلاف پیامهای ورودی در W_{12} نباشد، بلکه در هر کدام از دیگر کلمات W_j باشد. دلیل اینکه در حمله معرفی شده قبلی کلمه W_{12} انتخاب شده است این است که پیچیدگی دو بخش مختلف حمله پایین می آید.

در صورتی که از روش بیان شده برای بسط پیام استفاده شود، حمله کننده قادر نخواهد بود که تفاضل مورد نظر را تنها محدود به تعدادی محدود کلمه از پیام بسط یافته نماید و در هر حالت حداقل ۲۴ کلمه از ۴۸ کلمه پیام بسط یافته تغییر می کند. این حجم بالای اختلاف، امکان کنترل مشخصه تفاضلی را بسیار ناچیز می کند و عملاً استراتژی بیان شده برای حمله، کارگر نخواهد بود.

۳-۴ شرح الگوریتم MD5

الگوریتم MD5 [۸] بعنوان یک نسخه تقویت شده از الگوریتم MD4 ارائه شد. از آنجایی که نتیجه درهم سازی الگوریتم ۱۲۸ بیتی است، بنابراین پارامتر زنجیره به چهار ثابت ۳۲ بیتی (A, B, C, D) تقسیم می شود. طراحی MD5 بسیار شبیه MD4 است و تنها دارای اختلافات زیر است:

- تابع فشرده ساز در این الگوریتم متشکل از ۶۴ مرحله متوالی است در قالب ۴ دور در حالیکه MD4 دارای ۴۸ مرحله در قالب ۳ دور بود.
- عمل انجام شده در هر قدم تا حدودی متفاوت است.
- در دوره های دوم و سوم، ترتیب به کارگیری کلمات W_j متفاوت از ترتیب استفاده شده در MD4 است.
- تابع بولی مورد استفاده در دور های متفاوت تا حدودی تغییر کرده است.
- در هر مرحله از یک مقدار جمع شونده منحصر به فرد برای آن مرحله استفاده می شود.

روش پیشنهادی در این مقاله، موجب پایدار الگوریتمها در مقابل دسته دوم از حملات می شود.

در ادامه این بخش، تأثیر تغییر پیشنهادی در بهبود امنیت تعدادی از الگوریتمها گروه MDx در مقابل حملات ارائه شده برای تابع فشرده ساز این الگوریتمها مورد بررسی قرار می گیرند. لازم به ذکر است که در صورت به کارگیری روش پیشنهادی بقیه حملات ارائه شده برای این توابع فشرده ساز، که در اینجا ذکر نشده اند، نیز کارگر نخواهند بود.

۱-۴ شرح الگوریتم MD4

الگوریتم MD4 [۶] برای پیامهای با طول دلخواه، یک نتیجه درهم سازی با طول ۱۲۸ بیت تولید می کند. از آنجایی که الگوریتم کلمات با طول ۳۲ بیت را مورد پردازش قرار می دهد، بنابراین مقدار زنجیره به چهار ثابت ۳۲ بیتی (A, B, C, D) تقسیم می شود. تابع فشرده ساز قطعات پیام ۵۱۲ بیتی را مورد پردازش قرار می دهد. بنابراین یک قطعه پیام به شانزده کلمه ۳۲ بیتی تقسیم می شود که با W_j برای $j = 0, 1, \dots, 15$ نمایش داده می شوند.

از نظر ساختار داخلی، تابع فشرده ساز مشتمل بر ۴۸ مرحله متوالی است که در هر مرحله مقدار یک ثابت از چهار ثابت به روز رسانی می شود.

۲-۴ تحلیل الگوریتم MD4

در منبع [۵] یک روش برای رسیدن به تلاقی در MD4 ارائه شده است. در این روش برای دوره های اول و دوم الگوریتم MD4، تلاقی تقریبی داخلی پیدا می شود، به این معنی که بعد از دور دوم مقدار اختلاف اندک باشد. اختلاف بین دو پیام در کلمات W_{12} و W'_{12} در نظر گرفته شده است. در این حالت سعی می شود که اختلاف بین ثباتها بعد از دور دوم بسیار اندک باشد و این اختلاف اندک نیز با ترفند تحلیل تفاضلی در مرحله سوم با اعمال W_{12} و W'_{12} برای بار سوم حذف شود. این حمله یک حالت ساده سازی حمله دو برتین [۷]

کنند. بنابراین، با توجه به روند پیشنهادی برای بسط پیام، تفاضل ورودی متناظر با دو پیام متفاوت حداقل در ۳۲ کلمه متفاوت خواهند بود. این حجم بالای اختلاف، امکان کنترل مشخصه تفاضلی را بسیار ناچیز می کند و عملاً استراتژی بیان شده برای حمله، کارگر نخواهد بود.

۴-۵ شرح الگوریتم SHA

الگوریتم SHA-1 برای هر پیام با طول دلخواه که طول آن کمتر از 2^{64} بیت باشد، یک نتیجه درهم سازی ۱۶۰ بیتی تولید می کند [۱۱ و ۱۰]. مشابه با بقیه الگوریتمهای خانواده MDX در اینجا نیز طول کلمات مورد پردازش ۳۲ بیت می باشد. طول قطعه پیامهایی که تابع فشرده ساز آن را مورد پردازش قرار می دهد، ۵۱۲ بیت است که در قالب شانزده کلمه ۳۲ بیتی W_j برای $J = 0, 1, \dots, 15$ قرار می گیرد.

اگر بخواهیم از نظر ساختار داخلی بررسی کنیم، تابع فشرده ساز آن به ۸۰ مرحله متوالی تقسیم می شود. از نگاهی دیگر این تابع فشرده ساز متشکل از چهار دور که هر دور متشکل از ۲۰ مرحله است، می باشد. در هر مرحله مقدار دو ثبات از پنج ثبات عوض می شود. تنها تفاوتی که بین دو نسخه SHA-0 و SHA-1 وجود دارد مربوط به همین نحوه بروزسانی است. مقدار چرخش یک بیت به سمت چپ، در SHA-0 لحاظ نشده بود [۱۱].

۴-۶ تحلیل الگوریتم SHA

۴-۶-۱ حمله چابود و ژوکس به الگوریتم SHA-0

در تحلیلی که به وسیله چابود و ژوکس در منبع [۱۲] انجام شده است، یک حمله تلاقی بصورت تئوری برای الگوریتم SHA-0 پیدا شده است که پیچیدگی آن برابر با 2^{61} عملیات تابع فشرده ساز آن است.

رویه عمومی بکار رفته در این حمله به این صورت است که گسترش یک آشفتگی محلی را پیگیری می کند و دنبال پوششهای تفاضلی می گردد که بتواند به قطعه ۸۰ کلمه ای

مقدار ثابتهای چرخش تغییر پیدا کرده است و در دوره های متفاوت از مقادیر یکسان برای ثبت چرخش استفاده نمی کنند.

۴-۴ تحلیل الگوریتم MD5

دوبرتین در منبع [۹] حمله ای را معرفی کرده است که تلاقی را در تابع فشرده ساز MD5 پیدا میکند. این به معنی پیدا شدن دو قطعه پیام $\{W_j\}$ و $\{W'_j\}$ که $(0 \leq j \leq 15)$ که به ازای یک مقدار اولیه زنجیره مشابه، منجر به خروجی یکسان می شوند، است. ترفند استفاده شده در این حمله مشابه با آنچه در MD4 بکار رفت می باشد. تلاقی برای دو پیام پیدا می شود که دارای اختلاف اندکی و تنها در یک کلمه هستند:

$$\begin{aligned} W'_{14} &= W_{14} + 1^{<<9}, \\ W'_j &= W_j \quad (j \neq 14). \end{aligned} \quad (3)$$

شمای عمومی حمله به این صورت است:

- پیدا کردن تلاقی داخلی در دوره های ۱ و ۲ (مراحل ۱۵ تا ۲۶)؛
- پیدا کردن تلاقی داخلی در دوره های ۲ و ۳ (مراحل ۳۶ تا ۵۱)؛
- اتصال دو تلاقی داخلی.

لازمه پیدا کردن تلاقی داخلی مورد نیاز دو بخش اول حمله، ساختن و حل کردن یک دستگاه معادلات تفاضلات، مشابه با حمله انجام شده بر روی MD4 است.

در اینجا نیز مشاهده میشود که شرط لازم برای قابل اجرا بودن حمله، کنترل دقیق تفاضل ورودی پیام بسط یافته به دوره های مختلف است. این تفاضل باید به گونه ای فراهم شود که تنها ۳ کلمه از پیام و آن هم با شرایط مشخص اختلاف داشته باشند. این در حالی است که در صورت استفاده از روش پیشنهاد شده برای بسط پیام، حمله کننده قادر نخواهد بود که تفاضل مورد نظر را تنها محدود به سه کلمه از پیام بسط یافته نماید و در هر حالت حداقل ۳۲ کلمه از ۶۴ کلمه پیام بسط یافته تغییر می

به دست آورند. علاوه بر این در منبع [۱۴] کاربرد این شیوه برای نسخه کاهش یافته $SHA-1$ ارائه شده است که منجر به تلاقی برای ۴۳ مرحله شده است و در نتیجه گیری آمده است که باید برای ۵۳ مرحله انتهایی نیز امکان پذیر باشد. در منبع [۱۵] ژوکس و دیگران برای پیدا کردن تلاقی واقعی در $SHA-0$ با ۸۰ مرحله، این ترفند را با ترکیب ۴ مسیر تفاضلی اینچینی، با استفاده از دو پیام که هر کدام از ۴ قطعه پیام تشکیل شده‌اند، بکار گرفته‌اند.

مشابه با حمله چابود و ژوکس، در اینجا نیز دلیل اصلی عدم کارگر شدن حمله برای $SHA-1$ ، بالا رفتن میزان نفوذ در اثر استفاده از یک بیت چرخش و در نتیجه غیر قابل کنترل شدن تفاضلات مختلف بوسیله حمله کننده است. بنابراین حمله کننده قادر به فراهم کردن شرایط لازم برای حمله نمی شود. این در حالی است که در اینجا نیز در صورت استفاده از روش پیشنهاد شده برای بسط پیام، حمله کننده قادر نخواهد بود که تفاضل مورد نظر را تنها محدود به تعدادی محدود کلمه از پیام بسط یافته نماید و در هر حالت حداقل ۴۰ کلمه از ۸۰ کلمه پیام بسط یافته تغییر می کنند. بنابراین، با توجه به روند پیشنهادی برای بسط پیام، تفاضل ورودی متناظر با دو پیام متفاوت حداقل در ۴۰ کلمه متفاوت خواهند بود. این حجم بالای اختلاف، امکان کنترل مشخصه تفاضلی را بسیار ناچیز می کند و عملاً استراتژی بیان شده برای حمله، کارگر نخواهد بود.

۴-۶-۳ حمله وانگ و دیگران

مهمترین اتفاقی که اخیراً توابع درهم ساز را با چالش روبرو کرد رشته تحلیلهایی بودند که در قالب منابع [۱۶-۱۹] توسط وانگ و دیگران ارائه شدند. این رشته از حملات که امنیت توابع درهم ساز استاندارد مبتنی بر گروه MDx را هدف قرار داده بود موجب جلب توجه جامعه جهانی به این بخش شد. در این راستا $NIST$ اقدام به برگزاری یک فراخوان برای انتخاب استاندارد جدید درهم سازی کرده است [۲۰].

یک تفاوت عمده‌ای که بین حمله بکار رفته توسط وانگ و دیگران با حمله‌ای که در بخش قبل بیان شد وجود دارد، این

اضافه شود، در حالیکه خروجی با احتمال بالایی بدون تغییر بماند. در مرجع [۱۲] تعدادی از حالت‌های ساده شده $SHA-0$ نیز مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته اند.

لازم به ذکر است که علی رقم تشابه بسیار زیاد الگوریتم‌های $SHA-0$ و $SHA-1$ حملات آشوب بیان شده قابل اعمال به الگوریتم $SHA-1$ نیستند. دلیل آن هم این است که یک بیت چرخشی که در ساختار بسط پیام استفاده شده برای الگوریتم $SHA-1$ به کار رفته است باعث می شود که تابع خطی گسترش آن دیگر در سطح بیت عمل نکند. در واقع این چرخش یک بیتی باعث می شود که تغییر یک بیت به مکانهای دیگر کلمات نیز نفوذ کند. همین نکته باعث می شود که رویه حمله بکار رفته در منبع [۱۲] دیگر کارگر نباشد و یک دلیل قوی برای این نکته است که گذر از $SHA-0$ به $SHA-1$ موجب افزایش سطح امنیتی شده است.

دلیل اصلی عدم کارگر شدن حمله برای $SHA-1$ ، بالا رفتن میزان نفوذ در اثر استفاده از یک بیت چرخش و در نتیجه غیر قابل کنترل شدن تفاضلات مختلف بوسیله حمله کننده است. این در حالی است که در صورت استفاده از روش پیشنهاد شده برای بسط پیام، حمله کننده قادر نخواهد بود که تفاضل مورد نظر را تنها محدود به تعدادی محدود کلمه از پیام بسط یافته نماید و در هر حالت حداقل ۴۰ کلمه از ۸۰ کلمه پیام بسط یافته تغییر می کنند. بنابراین، با توجه به روند پیشنهادی برای بسط پیام، تفاضل ورودی متناظر با دو پیام متفاوت حداقل در ۴۰ کلمه متفاوت خواهند بود. این حجم بالای اختلاف، امکان کنترل مشخصه تفاضلی را بسیار ناچیز می کند و عملاً استراتژی بیان شده برای حمله، کارگر نخواهد بود.

۴-۶-۲ حمله بیهام و چن

در مرجع [۱۳] حمله بیان شده در قسمت قبل را با استفاده از ترفندی موسوم به ترفند بیت‌های بی اثر بهبود داده‌اند. برای آگاهی از این تکنیک می توانید به مرجع [۱۳] مراجعه کنید.

بیهام و چن، در منبع [۱۳]، با استفاده از شیوه بیان شده توانسته‌اند برای $SHA-0$ گسترش داده شده به ۸۲ مرحله تلاقی

نقطه ضعف خاصی که در حمله وانگ به $MD5$ به کار گرفته شده است، امکان تولید تفاضل خروجی برابر با 2^{31} ، با اعمال تفاضلی خاص در ورودی است. این تفاضل در دور سوم از مرحله بعد و در هر مرحله با احتمال ۱ و در بخش زیادی از دور چهارم آن با احتمال $1/2$ برای هر مرحله، گسترش پیدا می کند. در نتیجه، این امکان فراهم می شود که یک مسیر تفاضلی ورودی به وجود می آید، که با احتمال بالایی منجر به یک تفاضل خروجی در دورهای سوم و چهارم شود. بنابراین، با استفاده از شیوه‌ای که در قسمت قبل توضیح داده شد، این امکان که به این تابع درهم ساز چهار دوری حمله کرد، وجود دارد.

شرایط لازم برای کارگر شدن حمله در اینجا بسیار دقیق تر از حملات قبلی است. در صورتی که تابع پیشنهاد شده برای بسط پیام به کار گرفته شود، حمله کننده قادر نخواهد بود که تفاضل مورد نظر را تنها محدود به تعدادی محدود کلمه از پیام بسط یافته نماید و در هر حالت حداقل ۴۰ کلمه از ۸۰ کلمه پیام بسط یافته تغییر می کنند. بنابراین، با توجه به روند پیشنهادی برای بسط پیام، تفاضل ورودی متناظر با دو پیام متفاوت حداقل در ۴۰ کلمه متفاوت خواهند بود. این حجم بالای اختلاف، امکان کنترل مشخصه تفاضلی را بسیار ناچیز می کند و عملاً استراتژی بیان شده برای حمله، کارگر نخواهد بود. دلیل این امر را باید در این نکته دانست که حمله کننده در این شرایط قادر نخواهد بود تفاضل بیان شده در شرایط حمله را فراهم کند.

۵. نتیجه گیری

در این مقاله روشی برای بهبود پایداری توابع درهم ساز در مقابل حملات تلاقی ارائه گردید. در این روش رویه بسط پیام استفاده شده در الگوریتم‌های گروه MDx با استفاده از کدهای اصلاح خطای خطی با مشخصه $[em,m,d]$ انجام شد. مزیت استفاده از این روش فعال سازی تعداد زیادی از کلمات پیام در صورت تغییر قطعه پیام ورودی و در نتیجه مشکل شدن امکان تدارک حمله برای الگوریتم‌های بهبود یافته است. اضافه شدن این بخش به الگوریتم‌های موجود تا حدودی بار

است که در این حمله، به جای استفاده از تفاضل انحصاری، از تفاضل پیمانه‌ای استفاده شده است.

همه تلاقی‌هایی که اخیراً بر مبنی این حمله در منابع [۱۶-۱۹] منتشر شده‌اند، تلاقی در توابع درهم‌سازی هستند که از جایگشت مکان کلمات پیام بعنوان تابع گسترش دهنده پیام استفاده کرده‌اند. این به این معنی است در هر دور، هر کدام از کلمات پیام، یکبار بعنوان یکی از W_j ها اعمال می شود [۲۱].

همانگونه که برای حمله چابود و ژوکس بیان شد، وانگ و دیگران نیز حمله خود را با گشتن دنبال یک مسیر تفاضلی شروع می کنند. اما در این حمله پیدا کردن این مسیر تفاضلی مورد نظر در دو بخش انجام می شود. ابتدا سعی می شود که یک مسیر تفاضلی ورودی مناسب، که در یک بخش (مثلاً در آخرین دور) دارای رفتار تفاضلی مناسب باشد، را پیدا کنند، آنگاه برای مراحل باقی مانده مسیر تفاضلی متناظر را پیدا کنند.

وانگ و دیگران، با استفاده از این روش توانسته‌اند که مسیرهای تفاضلی و یک مجموعه شرایط برای مقادیر ثابت آنها به دست آورند که برای پیدا کردن تلاقی واقعی به کار ببرند. آنها توانسته‌اند این روش را با موفقیت به توابع درهم‌سازی که دارای سه دور هستند، نظیر $MD4$ و $HAVAL-128$ اعمال کنند و آنها را بشکنند. با توجه به روش استفاده شده، به نظر می رسد با استفاده از این روش هر تابع فشرده ساز سه دوری با مشخصات مورد نظر را بتوان شکست. این در حالی است که می توان گفت توابع دارای بیشتر از سه دور را تنها در صورتی می توان با استفاده از این شیوه شکست که دارای یک ضعف خاص در ساختار خود باشند که بتوان از آن برای شکستن الگوریتم بهره گرفت. بعنوان نمونه آنها توانسته‌اند برای الگوریتم $RIPMD-0$ که متشکل از دو شاخه موازی است، که هر شاخه از سه دور تشکیل شده است و بنابراین کل الگوریتم از شش دور تشکیل شده است، تلاقی پیدا کنند. وضعی که در اینجا وجود دارد این است که دو شاخه موازی، تقریباً یکسان هستند و این امکان که یک مسیر تفاضلی پیدا کرده و به صورت همزمان به هر دو شاخه اعمال کرد، وجود دارد.

[11] FIPS 180-1, "Secure Hash Standard (SHS)." National Institute of Standards and Technology, Apr. 1995.

[12] F. Chabaud and A. Joux, "Differential collisions in SHA-0." in *Advances in Cryptology - Crypto'98* (H. Krawczyk, ed.), no. 1462 in *Lecture Notes in Computer Science*, pp. 56-71, Springer-Verlag, 1998.

[13] E. Biham and R. Chen. "Near-Collisions of SHA-0." In *Advances in Cryptology - CRYPTO 2004*, volume 3152 of LNCS, pages 290-305. Springer-Verlag, 2004.

[14] E. Biham, R. Chen, A. Joux, P. Carribault, W. Jalby, and C. Lemuet. "Collisions of SHA-0 and Reduced SHA-1." In *Advances in Cryptology - EUROCRYPT 2005*, LNCS. Springer-Verlag, 2005.

[15] A. Joux, P. Carribault, W. Jalby, and C. Lemuet. "Collisions in SHA-0." Presented at the rump session of CRYPTO 2004, August 2004.

[16] X. Wang, X. Lai, D. Feng, and H. Yu. "Collisions for hash functions MD4, MD5, HAVAL-128 and RIPEMD." Presented at the rump session of CRYPTO 2004, August 2004. <http://eprint.iacr.org/2004/199>

[17] X. Wang, X. Lai, D. Feng, H. Chen, and X. Yu. "Cryptanalysis for Hash Functions MD4 and RIPEMD." In *Advances in Cryptology - EUROCRYPT 2005*, LNCS. Springer-Verlag, 2005.

[18] X. Wang and H. Yu. "How to Break MD5 and Other Hash Functions." In *Advances in Cryptology - EUROCRYPT 2005*, LNCS. Springer-Verlag, 2005.

[19] X. Wang, Y. L. Yin, and H. Yu. "Collision Search Attacks on SHA1." preprint, February 2005. <http://www.infosec.sdu.edu.cn/paper/sha-attack-note.pdf>

[20] National Institute of Standards and Technology, Tentative Timeline of the Development of New Hash Functions, 2007, Available at: <http://www.csrc.nist.gov/pki/HashWorkshop/timeline.htm>

[21] Magnus Daum, "Cryptanalysis of Hash Functions of the MD4-Family" PhD Thesis, Bochum university, 2005.

محاسباتی را افزایش می دهد و در نتیجه الگوریتم بهبود یافته از بازدهی پایبندی برخوردار خواهد بود. با این وجود، و با توجه ضعفهایی که در نسخه اصلی الگوریتمها پیدا شده است و با توجه به اینکه بسیاری از الگوریتمهای این خانواده در گستره وسیعی استفاده شده اند، استفاده از الگوریتم بهبود یافته، در کنار تأمین امنیت لازم کمترین تغییرات را به سیستمهای موجود اعمال می کند.

۶. مراجع

[1] D. Hong, S. Jaechul, S. Hong, S. Lee, and D. Moon. "A new dedicated 256-bit hashfunction: FORK-256." First NIST Workshop on Hash Functions, 2005.

[2] F.J. Mac Williams and N.J.A. Sloane, "The theory of error correcting codes", North-Holland Publishing Company, 1977.

[3] V. Rijmen, J. Daemen, B. Preneel, A. Bosselaers, and E. De Win. "The cipher SHARK. Fast Software Encryption," LNCS 1039, D. Gollmann, Ed., Springer-Verlag, pp. 99-112, 1996.

[4] J. Daemen, V. Rijmen, "aes Proposal: Rijndael," <http://csrc.nist.gov/encryption/aes/rijndael/Rijndael.pdf>

[5] B. Van Rompay, "Analysis and Design of Cryptographic Hash Functions, MAC Algorithms and Block Ciphers." Doctoral dissertation, K. U. Leuven, Juni. 2004.

[6] R. L. Rivest, "The MD4 message digest algorithm." in *Advances in Cryptology - Crypto'90* (A. Menezes and S. A. Vanstone, eds.), no. 537 in *Lecture Notes in Computer Science*, pp. 303-311, Springer-Verlag, 1991.

[7] H. Dobbertin, "Cryptanalysis of MD4." *Journal of Cryptology*, vol. 11, no. 4, pp. 253-271, 1998.

[8] Ronald L. Rivest, "The MD5 message-digest algorithm," IETF RFC 1321, 1992. Available from www.ietf.org/rfc/rfc1321.txt

[9] H. Dobbertin, "The status of MD5 after a recent attack." *CryptoBytes*, vol. 2, no. 2, pp. 1,3-6, 1996.

[10] FIPS 180, "Secure Hash Standard (SHS)." National Institute of Standards and Technology, May 1993.